

Мар'ївська верба – народний символ Марганця

В селищі Мар'ївка, що в передмісті міста Марганця на Дніпропетровщині, стоїть особлива верба.

Вона дуже стара: кажуть, що їй далеко за сто років, а деякі вважають, що ще більше. Але точно про це ніхто не знає, адже її ровесників вже немає. Як з'явилася там верба, хто і коли її посадив – ніхто про це вже не знає. Місцеві кажуть, що здається, ніби вона тут завжди була.

Чудернацький стовбур верби в обхваті близько шести метрів. Але більш за все дивують візерунки на корі дерева. Ніби розмальована вмілим майстром, кожна смужка створена з величезним старанням та натхненням. Якась невідома сила постаралася створити такий неймовірний витвір природи. Стовбур верби скручений по всій довжині, аж до гілля. Одні кажуть, що то від того, що росте верба на

місцині, де сходяться вітри різного напрямку, та покрутили її за довгий час її життя. Та існують думки, що верба має душу.

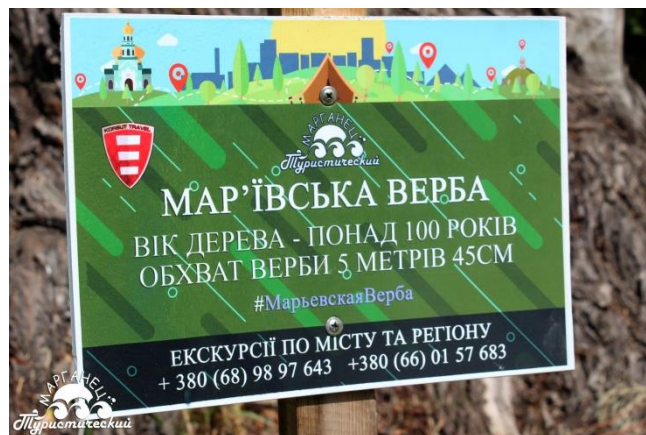
Вночі вона оживає, розглядає все навкруги та когось виглядає. Художні натури можуть розгледіти у ній привабливу витончену жінку, що відкрила руки, ніби крила, та простягає їх до неба. Може, вона бере звідти чарівну силу, щоб віддати її землі та людям. Якщо немає вітру, а чути якийсь тріскіт вербових гілок, то це вона розмовляє. Люди тонкої душі можуть зрозуміти мову верби. Ці звернення неможливо почути вухом, їх можна відчути підсвідомо, всередині себе.

Для когось, мабуть, це просто старовинне величезне гарне дерево, але багато людей вірять, що ця верба наділена особливою силою – здійснювати заповітні бажання. Якщо щиро та відверто повідати вербі своє заповітне бажання, ніжно доторкнутися та обійняти її, то бажання неодмінно здійсниться. Але людей з недобрими намірами, дерево може і покарати! Ще з давніх-давен наші пращури вважали вербу символом справедливості. Вірили, що це дуже чутливе дерево, адже верба «гине серцем» - починає трухлявіти зсередини.

Верба притягує до себе добрих та щирих людей. Вона ділиться з ними енергією творити та надихає відновлювати природні багатства. Місцеві часто приходять до верби. Оповідують, що відчувають якийсь незрозумілий потяг підійти до неї і побалакати. І така виходить душевна розмова, як зі старим близьким другом. Посидів-побалакав до верби і знаходиться вирішення будь-якої турботи. Таке просте та очевидне, що й дивуєшся: як відразу не додумався. Верба забирає собі хвилювання,

переживання та душевний біль, вона заспокоює та одухотворює, щоб жити та творити. Біля неї відчуваєш себе якимось незвично, але то така приємність на душі – ніби скидаєш всі тягарі та буденні турботи, та зливаєшся зі світом самотньої величної природи.

Не міг не помітити цю тотемну вербу і очільник товариства «Марганець Туристичний» Мар'ян Корбут. Своє дитинство він провів у Мар'ївці і ще тоді закріпив це дерево. Чи то верба покликала Мар'яна, а він зумів зрозуміти її поклик. Та вже дорослим він розгорнув бурхливу діяльність по благоустрою місцини біля верби та створенню в подальшому лісопарку «Великий Луг Запорозький».

Адже знаходиться верба серед інших верб на території колишнього славного Великого Лугу – унікального масиву річкових плавнів, що були затоплені водами Каховського водосховища. Але та верба ще пам'ятає буйство розкішної зелені Великого Лугу, різноманіття річок, сповнених різною рибою, безліч рідкісних тварин та птахів. Це був вражаючий світ гармонії життя, де вирували сили природи, де відчувалася живильна енергія сили та звершень.

Активісти «Марганцю Туристичними» вже чимало зробили. Весною висадили пагінці молоденьких верб, куці та квіти. Біля верби створили традиційні українські плетені тини з глечиками, як годиться. До утвореного етнографічного куточку привезено природне каміння, сільськогосподарські гармани та жорна, чим започатковано створення музею українського побуту під відкритим небом.

Місцевість біля верби не тільки затишна, вона історично та етнографічно цікава та естетично приваблива. Мар'ївська верба вже давно славиться однією з найпопулярнішою туристичною окрасою міста Марганця. Тут можна відчути дух первісної природи, зануритись в атмосферу української минушини та просто поміркувати над вселенськими питаннями смислу існування людства. А на втомлених мандрівників та туристів завжди привітно чекає лавочка в затінку під розкішним вербовим гіллям.

Про особливі властивості верби розлетілися оповідки далеко по Україні. Люди приїждять до дерева здалеку і звертаються за допомогою. В народі це дерево знають як Мар'ївська верба. Вірити чи ні в чудодійну силу верби – справа кожного, але, гадаю, все ж варто відвідати цю місцину та побачити на власні очі Мар'ївську вербу!

Ольга Забенько, провідний бібліограф

*КЗ «Централізована бібліотечна система відділу культури виконкому
Марганецької міської ради Дніпропетровської області»*